

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODLASKIEGO

Białystok, dnia 14 marca 2017 r.

Poz. 1048

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NK-II.4131.16.2017.BG WOJEWODY PODLASKIEGO

z dnia 13 marca 2017 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446 z późn. zm.),

stwierdzam nieważność

§ 1 ust. 3, § 7 pkt 14 oraz § 7 pkt 15 Statutu Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Białowieży, stanowiącego załącznik do uchwały nr XXVII/138/17 Rady Gminy Białowieża z dnia 15 lutego 2017 r. w sprawie uchwalenia Statutu Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Białowieży.

UZASADNIENIE

W dniu 15 lutego 2017 r. Rada Gminy Białowieża podjęła uchwałę nr XXVII/138/17 w sprawie uchwalenia Statutu Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Białowieży, która wpłynęła do organu nadzoru w dniu 20 lutego 2017 r. i z urzędu poddana została kontroli legalności.

Analiza przedmiotowej uchwały wykazała, iż część jej zapisów została podjęta z istotnym naruszeniem prawa, w związku z czym w dniu 1 marca 2017 r. wszczęte zostało postępowanie nadzorcze w sprawie stwierdzenia ich nieważności.

Mocą postanowień § 1 ust. 3 Załącznika do ww. uchwały, Rada Gminy Białowieża ustaliła, iż „*Nadzór nad wykonywaniem zadań zleconych z zakresu administracji rządowej sprawuje Wojewoda Podlaski.*”

Tymczasem zgodnie z art. 22 pkt 8 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 930 z późn. zm.), *do zadań Wojewody należy nadzór nad realizacją zadań samorządu gminnego, powiatowego i województwa, w tym nad jakością działalności jednostek organizacyjnych pomocy społecznej oraz nad jakością usług, dla których minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określił standardy, a także nad zgodnością zatrudnienia pracowników jednostek organizacyjnych pomocy społecznej z wymaganymi kwalifikacjami* – które to zadania jak, wskazuje art. 17 ww. ustawy, należą do zadań własnych samorządu gminnego.

Zawężenie zatem nadzoru Wojewody jedynie do zadań zleconych w kontekście tak sformułowanego zapisu w Statucie Ośrodka Pomocy Społecznej czyni ów zapis niezgodny z prawem.

W § 7 pkt 14 Statutu, Rada Gminy ustaliła, iż: „Do zadań realizowanych przez Ośrodek należy w szczególności sprawienie pogrzebu osobom bezdomnym i niemającym prawa do zasiłku pogrzebowego z ZUS.”

W ocenie organu nadzoru taki zapis stanowi nieuprawnioną modyfikację regulacji ustawowej, zgodnie bowiem z art. 17 ust. 1 pkt 15 cyt. ustawy o pomocy społecznej, do zadań własnych gminy o charakterze obowiązkowym należy sprawienie pogrzebu, w tym osobom bezdomnym.

Określenie w uchwale katalogu przypadków w których gmina sprawia pogrzeb, jak również podmiotów, którym sprawia pogrzeb jest wkroczeniem bez upoważnienia w materię uregulowaną wprost w ustawie.

Ponadto, w § 7 pkt 15 Statutu, Rada Gminy ustaliła, iż: „Do zadań realizowanych przez Ośrodek należy organizowanie zasad i form wspierania rodziny przeżywającej trudności w wypełnianiu funkcji opiekuńczo – wychowawczych.”

Jest to kolejna nieuprawniona modyfikacja zapisu ustawowego dokonana przez organ stanowiący Gminy. Powyższa kwestia jest bowiem w sposób szczegółowy uregulowana w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2016 r. poz. 575 z późn. zm.), który stanowi: „Rodzinie przeżywającej trudności w wypełnianiu funkcji opiekuńczo – wychowawczych wójt zapewnia wsparcie, które polega w szczególności na:

- 1) analizie sytuacji rodziny i środowiska rodzinnego oraz przyczyn kryzysu w rodzinie,
- 2) wzmocnieniu roli i funkcji rodziny,
- 3) rozwijaniu umiejętności opiekuńczo –wychowawczych rodziny,
- 4) podniesieniu świadomości w zakresie planowania oraz funkcjonowania rodziny,
- 5) pomocy w integracji rodziny,
- 6) przeciwdziałaniu marginalizacji i degradacji społecznej rodziny,
- 7) dążeniu do reintegracji rodzin”.

Jak wynika z powyższego, ustawodawca w przytoczonym przepisie określił wszystkie czynności, które powinien wykonać organ wykonawczy gminy, w celu zapewnienia wsparcia rodzinom przeżywającym trudności w wypełnianiu funkcji opiekuńczo – wychowawczych

Reasumując, należy zaznaczyć, iż przepisy ww. ustaw są przepisami bezwzględnie obowiązującymi i nie mogą być w żaden sposób modyfikowane przez akt wykonawczy w stosunku do ustawy, jakim niewątpliwie jest akt prawa miejscowego.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w uzasadnieniu wyroku z dnia 23 listopada 2015 r., sygn. akt VIII SA/Wa 319/15 stwierdził: „ (...) z istoty aktu prawa miejscowego wynika niedopuszczalność takiego działania organu realizującego delegację ustawową, które polega na powtarzaniu bądź modyfikacji wiążących norm o charakterze powszechnie obowiązującym. (...) Stanowisko to znajduje także odzwierciedlenie w utrwalonej linii orzeczniczej, uznającej za niedopuszczalne powtórzenie regulacji ustawowych bądź ich modyfikację przez przepisy prawa miejscowego (por. wyrok NSA z dnia 30 stycznia 2003 r., sygn. akt II SA/Ka 1831/02, niepubl., wyrok NSA z dnia 19 sierpnia 2002 r., sygn. akt II SA/Ka 508/02, niepubl.).

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 14 października 1999 r., sygn. akt II SA/Wr 1179/90, OSS 2000/1/17, uznał ponadto, że „uchwała organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego nie może regulować jeszcze raz tego, co zostało zawarte w obowiązującej ustawie. Taka uchwała, jako istotnie naruszająca prawo, jest nieważna. Trzeba bowiem liczyć się z tym, że powtórzony przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, w której go powtórzono, co może prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy.”

Wobec powyższego, stwierdzenie nieważności kwestionowanych zapisów uchwały znajduje pełne uzasadnienie.

Na niniejsze rozstrzygnięcie służy Gminie prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku za pośrednictwem Wojewody Podlaskiego, w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

Z up. Wojewody Podlaskiego
Dyrektor Wydziału Nadzoru i Kontroli
Zofia Silwonik